

Sygn. akt IV KK 498/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **K.S.S.**

skazanej z art. 56 § 2 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 15 października 2019 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt VI Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 22 czerwca 2018 r., sygn. akt IX K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. akt IX K (...) skazał oskarżoną K.S.S. za popełnienie dwóch przestępstw skarbowych – pierwsze, z art. 56 § 2 k.k.s. i art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., a drugie, z art. 62 § 3 k.k.s. i art. 83 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. – na karę łączną grzywny w ilości 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 70 zł. W oparciu o przepis art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej odniesionej z popełnionego przestępstwa skarbowego z pkt 1 sentencji

wyroku w kwocie 124.115 zł. Wyrok zawierał także rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Wyrok ten w całości zaskarżył obrońca oskarżonej. Formułując 12 zarzutów wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej, względnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka (...), Sąd Okręgowy w G. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i obciążył kosztami postępowania odwoławczego oskarżoną.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanej. Wskazując w części wstępnej kasacji, że skarży wyrok w całości zarzucił mu:

- „1. obrazę przepisów postępowania tj. art 17 § 1 pkt 10 k.p.k. poprzez prowadzenie postępowania i utrzymanie w mocy wyroku Sądu I instancji, pomimo braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej, co stanowi uchybienie z art 439 § 1 pkt 9 k.p.k.;*
- 2. obrazę przepisów postępowania tj. art 17 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez prowadzenie postępowania i utrzymanie w mocy wyroku Sądu I instancji, pomimo że nastąpiło przedawnienie karalności czynu przypisanego oskarżonej w pkt 1 wyroku Sądu I instancji, co stanowi uchybienie z art 439 § 1 pkt 9 k.p.k.;*
- 3. obrazę przepisów postępowania tj. art 439 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez utrzymanie w mocy wyroku Sądu I instancji, pomimo iż w wyroku tym orzeczono nieznaną ustawie formę przepadku.”*

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w G. i uniewinnienie skazanej, względnie umorzenie postępowania, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.”

W pisemnym stanowisku co do kasacji prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Na wstępie trzeba jednak stwierdzić, że jej zakresem objęto li tylko wyrok sądu odwoławczego w zakresie czynu przypisanego oskarżonej w punkcie 1 wyroku sądu *meriti*; przekonuje do takiego wniosku treść zarzutów, które dotyczą

tylko tego czynu. Ponadto, podkreślić trzeba niezwykle trafną w swojej argumentacji odpowiedź na kasację sporządzoną przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.. Rzadko zdarza się by prokuratorska odpowiedź na kasację zawierała kompletne argumenty dotyczące niezasadności wszystkich zarzutów kasacji. W zasadzie, to Sąd Najwyższy odsyła do jej treści, albowiem w pełni aprobuje zawarte tam stanowisko. Skrótowo zatem odnosząc się do kasacji stwierdzić trzeba, że pierwszy zarzut dowodzi niezrozumienia instytucji ścigania na wniosek, skoro skarżący twierdzi, iż wniosek taki konieczny jest przy przestępstwach skarbowych. Drugi zarzut pomija okoliczność normatywną, że początek biegu terminu przedawnienia w zakresie należności w podatku dochodowym zaczyna się od końca roku, w którym powinna zostać złożona deklaracja - zeznanie roczne (w sytuacji oskarżonej – PIT – 36L); skoro deklaracja za rok 2010 (i rozliczenie podatku za rok 2010) powinna zostać złożona do dnia 30 kwietnia 2011 r., to zgodnie z treścią art. 44 § 3 k.k.s. bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego rozpoczął się od dnia 31 grudnia 2011 r. i wynosił 5 lat a w tym okresie przedstawiono oskarżonej zarzut popełnienia tego przestępstwa, co z kolei, skutkowało wydłużeniem okresu przedawnienia karalności o kolejne 5 lat (art. 44 § 5 k.k.s.). Zupełnie chybiony jest także trzeci zarzut. Orzeczony w pkt 3 wyroku sądu pierwszej instancji środek karny przepadku korzyści majątkowej odniesionej w wyniku popełnionego przestępstwa jest środkiem karnym przewidzianym w ustawie karnej - w art. 33 § 1 k.k.s. Twierdzenie, że jest on nieznanym ustawie karnej zmierza w istocie do zakwestionowania oceny prawnej do jego nałożenia (tj. osiągnięcia korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa), a zatem ma charakter obrazy prawa materialnego, którą skarżący chce przemycić w kasacji, mając świadomość, iż kasacja w tej sprawie na takim zarzucie nie może zostać oparta z uwagi na ograniczenie z art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w postanowieniu.